

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget er at gennemføre Rådets direktiv 90/531/EØF om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (Forsyningsvirksomhedsdirektivet).

De ovenfor nævnte områder (sektorer) har ikke hidtil været omfattet af lov nr. 366 af 8. juni 1990 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøb.

Med lovforslaget ændres loven, således at boligministeren og industriministerens inden for deres respektive områder bemyndiges til at fastsætte nærmere regler, der gennemfører direktivet.

Det bemærkes i denne forbindelse, at medlemsstaterne inden den d. 1. juli 1992 skal have vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2. Forsyningsvirksomhedsdirektivet har til formål, som led i gennemførelsen af det indre marked at øge konkurrencen mellem leverandører og bygge- og anlægsvirksomheder, som leverer varer og udfører arbejde for forsyningsvirksomhederne. Efter EF-Kommissionens opfattelse har der specielt inden for disse områder ikke hersket fri konkurrence inden for EF. Markedet er i vidt omfang lukket, fordi medlemsstaternes virksomheder indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder til leverandører og entreprenører.

3. Direktivet gælder for offentlige myndigheder, hvilket i Danmark betyder statslige, amtskommunale og kommunale myndigheder. Endvidere gælder det for offentlige virksomheder og - i modsætning til bygge- og anlægsdirektivet og indkøbsdirektivet - tillige for private virksomheder, som er tildelt en koncession eller anden eneret af en offentlig myndighed. Som eksempler på offentlige virksomheder kan nævnes DONG, KOMGAS, kommunale varmekværker og fælleskommunale elektricitetsværker. Som eksempler på private virksomheder kan nævnes

private vandværker, busvognmænd og selskaber med koncession til efterforskning og udvinding af olie og gas på bestemte geografiske områder.

Direktivet omfatter som nævnt vand-, energi-, transport- og telekommunikationssektoren. Det bør i denne forbindelse fremhæves, at det ikke er forsyningerne som sådanne, der skal udbydes efter direktivet, men forsyningsvirksomhedernes bygge- og anlægsarbejder og indkøb.

Det skal endvidere understreges, at det for alle sektorer gælder, at direktivet ikke finder anvendelse på kontrakter, som indgås med et andet formål end udøvelsen af egentlig forsyningsvirksomhed eller indgås med henblik på videresalg til private eller det offentlige i fri konkurrence.

4. Tærskelværdien for hvornår et bygge- og anlægsarbejde skal udbydes er 5 mill. ECU svarende til tærskelværdien i bygge- og anlægsdirektivet. For indkøb er tærskelværdien 600.000 ECU inden for telekommunikationssektoren, medens den er 400.000 ECU inden for de øvrige sektorer.

Direktivet indeholder de udbudsformer, der kendes fra bygge- og anlægsdirektivet og indkøbsdirektivet, d.v.s. offentligt udbud, begrænset udbud og udbud efter forhandling med eller uden forudgående offentliggørelse. Der er valgfrihed mellem udbudsformerne, bortset fra udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse, som kun kan anvendes i ganske særlige begrænsede undtagelsestilfælde.

Kriterier for valg af tilbudsgivere følger ligeledes bygge- og anlægsdirektivets og indkøbsdirektivets regler.

5. I lighed med bygge- og anlægsdirektivet er der i forsyningsvirksomhedsdirektivet indsat en bestemmelse om arbejdsvilkår. Ifølge denne bestemmelse kan ordregiveren oplyse eller af en medlemsstat forpligtes til at oplyse i udbudsmaterialet, hos hvilken myndighed eller hvilke myndigheder de bydende kan få oplysninger om, hvilke forpligtelser der gælder for de pågældende arbejder i henhold til bestem-